Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 13 juli 2017 *

”Överklagande – Förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach) – Artikel 58.2 – Tillstånd – Ämnen som inger mycket stora betänkligheter – Undantag – Förordning om ändring av bilaga XIV i förordning (EG) nr 1907/2006 – Uppförande av kromtrioxid på förteckningen över tillståndspliktiga ämnen”

I mål C-651/15 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 4 december 2015,

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) m.fl., företrädda av C. Mereu, avocat, och J. Beck, solicitor,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska kommissionen, företrädd av K. Mifsud-Bonnici och K. Talabér-Ritz, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans

med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av D. Colas och J. Traband, båda i egenskap av ombud,

intervenient i överklagandet,

Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), företrädd av W. Broere och M. Heikkilä, båda i egenskap av ombud,

Assogalvanica m.fl., företrädda av C. Mereu, avocat, och J. Beck, solicitor,

intervenienter i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden E. Regan samt domarna C.G. Fernlund (referent) och S. Rodin,

* Rättegångsspråk: engelska.

generaladvokat: E. Sharpston,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) och de 185 andra klagande vilkas namn anges i bilaga I till denna dom (nedan gemensamt kallade klagandena) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 25 september 2015 VECCO m.fl./kommissionen, (T-360/13, EU:T:2015:695) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen deras talan med yrkande om delvis ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EU) nr 348/2013 av den 17 april 2013 om ändring av bilaga XIV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 108, 2013, s. 1).

Tillämpliga bestämmelser

2 Artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 2006, s. 1, och rättelse EUT L 136, 2007, s. 3) i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 (EUT L 353, 2008, s. 1) (nedan kallad Reachförordningen) har rubriken ”Syfte och tillämpningsområde”. Artikel 1.1 har följande lydelse

”Syftet med denna förordning är att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön, inbegripet främjande av alternativa metoder för att bedöma hur farliga ämnen är, samt att ämnen fritt kan cirkulera på den inre marknaden samtidigt som konkurrenskraft och innovation förbättras.”

3 I artikel 55 i Reachförordningen föreskrivs följande:

”Syftet med denna avdelning är att sörja för en väl fungerande inre marknad, samtidigt som det garanteras att de risker som ämnen som inger mycket stora betänkligheter ger upphov till kontrolleras på ett adekvat sätt och att dessa ämnen gradvis ersätts med lämpliga alternativa ämnen eller tekniker, när det är ekonomiskt och tekniskt genomförbart. Därför skall alla tillverkare, importörer och nedströmsanvändare som ansöker om tillstånd analysera tillgången till alternativ samt bedöma deras risker och huruvida ersättningen är tekniskt och ekonomiskt genomförbar.”

4 I artikel 57 i Reachförordningen anges kriterier för införande av ämnen i bilaga XIV i förordningen.

5 I artikel 58 i Reachförordningen föreskrivs följande:

”1. När ett beslut fattas om att i bilaga XIV införa ämnen som avses i artikel 57, skall ett sådant beslut fattas i enlighet med förfarandet i artikel 133.4. Beslutet ska för varje ämne omfatta följande information:

a) Ämnets identitet i enlighet med avsnitt 2 i bilaga VI.

b) Ämnets inneboende egenskaper i enlighet med artikel 57.

…

d) Omprövningsperioder för vissa användningar, i förekommande fall.

e) Eventuella användningar eller användningskategorier som är undantagna från tillståndskravet och eventuella villkor för sådana undantag.

2. Användningar eller användningskategorier får undantas från kravet på tillstånd, förutsatt att det finns en ordentlig kontroll av risken genom befintlig specifik gemenskapslagstiftning som anger minimikrav avseende skyddet för människors hälsa eller miljön för ämnets användning. När sådana undantag fastställs, skall särskilt hälso- och miljöriskernas proportioner i förhållande till ämnets egenskaper beaktas, exempelvis när risken påverkas av den fysiska formen.

…”

6 I artiklarna 60–64 i Reachförordningen behandlas förfarandet för beviljande av tillstånd.

Bakgrund till tvisten

7 Det framgår av punkterna 1–9 i den överklagade domen att genom förordning nr 348/2013 infördes kromtrioxid i bilaga XIV i Reachförordningen utan att något undantag beviljats enligt artikel 58.2 i förordningen såvitt gäller vissa användningar eller användningskategorier för detta ämne.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

8 Den 8 juli 2013 väckte VECCO m.fl. talan om ogiltigförklaring av förordning nr 348/2013. Genom den överklagade domen ogillade tribunalen talan och förpliktade VECCO m.fl. att ersätta rättegångskostnaderna.

Parternas yrkanden vid domstolen

9 VECCO m.fl. har yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen och avgöra deras talan i sak eller återförvisa den till tribunalen för avgörande i sak.

10 Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet och förplikta VECCO m.fl. att ersätta rättegångskostnaderna.

11 Republiken Frankrike, som beviljats tillstånd att intervenera till stöd för kommissionen, och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), som intervenerade i första instans till stöd för kommissionens yrkanden, har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet.

Prövning av överklagandet

12 VECCO m.fl. har åberopat tre grunder. Den första och den andra grunden gäller åsidosättande av artikel 58.2 i Reachförordningen. Genom den tredje grunden gör klagandena gällande att tribunalen gjort en oriktig bedömning. Den andra och den tredje grunden har åberopats i andra hand, för det fall överklagandet skulle vinna bifall på den första grunden.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 58.2 i Reachförordningen

Parternas argument

13 Den första grunden riktas mot punkterna 28–53 i den överklagade domen. I dessa punkter slog tribunalen fast att varken rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 131, 1998, s. 11) eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 89/391/EEG) (EUT L 158, 2004, s. 50) utgör ”specifik gemenskapslagstiftning” som ”anger minimikrav” i den mening som avses i artikel 58.2 i Reachförordningen. VECCO m.fl. anser att tribunalen tolkat bestämmelsen på ett felaktigt sätt.

14 I punkterna 40–44 och 50–53 i den överklagade domen gjorde tribunalen enligt klagandena en felaktig rättstillämpning då den begränsade omfattningen av det undantag som föreskrivs i artikel 58.2 i Reachförordningen till att gälla endast bestämmelser i sekundärrätten som avser bestämda ämnen som uttryckligen nämns.

15 Enligt VECCO m.fl. ska undantaget som föreskrivs i artikel 58.2 i Reachförordningen inte tillämpas på ämnen utan på deras användningar eller användnings[kategorier]. Det är således inte nödvändigt att de aktuella ämnena särskilt anges i lagstiftningen i fråga. VECCO m.fl. har i detta avseende betonat att Echa medgett i ett dokument med titeln ”Preparation of draft Annex XIV entries for the third recommandation of substances to be included in Annex XIV – General Approach” (Utarbetande av utkast till bilaga XIV-poster för den tredje rekommendationen avseende ämnen att föra in i bilaga XIV – allmänt tillvägagångssätt”) att användning som omfattas av undantaget bland annat innefattar klassificering av ett ämnes farlighet (cancerframkallande, mutagena eller fortplantningspåverkande egenskaper). Till skillnad från vad tribunalen slog fast i punkt 41 i den överklagade domen kan nämnda tolkning inte på ett allvarligt sätt äventyra Reachförordningens syfte och funktion.

16 VECCO m.fl. har gjort gällande att syftet med artikel 58.2 i Reachförordningen innebär att man först måste ställa sig frågan huruvida unionslagstiftningen är tillräcklig för att garantera en ordentlig kontroll av riskerna. De tre kriterier som bestämmelsen föreskriver, det vill säga att det föreligger en ”specifik gemenskapslagstiftning” som anger ”minimikrav” vilka leder till ”en ordentlig kontroll av risken” bör således bedömas tillsammans, mot bakgrund av denna målsättning, snarare än var för sig såsom tribunalen gjort.

17 Enligt VECCO m.fl. borde en korrekt tolkning av artikel 58.2 i Reachförordningen ha föranlett tribunalen att för det första pröva huruvida direktiven 98/24 och 2004/37 är ”specifika” såtillvida att de gäller den aktuella användningen av kromtrioxid i ytbehandlings- och galvaniseringsindustrin och, om så är fallet, i andra hand huruvida den befintliga lagstiftningen anger ”minimikrav” och för det tredje verifiera om dessa minimikrav är tillräckliga för att kontrollera de risker som användningen innebär.

18 Vad gäller det första kriteriet som föreskrivs i artikel 58.2 i Reachförordningen, det vill säga förekomsten av ”specifik” unionslagstiftning, anser VECCO m.fl. att kriteriet är uppfyllt. Den användning eller de användningskategorier som undantag begärts för – ytbehandling och galvanisering med användning av kromtrioxid – omfattas av de användningar som avses i direktiv 98/24 och, då ämnet klassas som cancerframkallande, av direktiv 2004/37.

19 Beträffande det andra kriteriet i nämnda bestämmelse anser VECCO m.fl. att tribunalen i punkterna 37 och 43 i den överklagade domen på ett korrekt sätt räknade upp de ”minimikrav” som fastställs i direktiv 98/24 och direktiv 2004/37. Dock underlät tribunalen att bedöma huruvida dessa krav rent konkret gör det möjligt att åstadkomma en ordentlig kontroll av riskerna för dem som arbetar inom ytbehandlings- och galvaniseringsindustrin.

20 Tribunalen fann felaktigt i punkt 40 i den överklagade domen att direktiv 98/24 endast fastställer en allmän ram avseende skyldigheterna för arbetsgivare som utsätter sina anställda för risker i samband med användning av kemiska ämnen. I punkt 44 i den överklagade domen slog tribunalen vidare fast att eftersom direktiv 98/24 inte fastställer några maximala gränsvärden för exponering i arbetet kan det inte anses ange minimikrav i den mening som avses i artikel 58.2 i Reachförordningen.

21 VECCO m.fl. anser att fastställande av maximala gränsvärden för exponering i arbetet inte är vare sig det enda eller det bästa sättet att få ordentlig kontroll av kemiska risker. Det förhållandet att det saknas sådana högsta gränsvärden för kromtrioxid är inte tillräckligt för att direktiven ska anses inte ange några ”minimikrav” i den mening som avses i artikel 58.2 i Reachförordningen.

22 När det kommer till kriteriet beträffande ordentlig kontroll av risker, har VECCO m.fl. kritiserat punkt 64 i den överklagade domen vari tribunalen slog fast att det var omöjligt att kontrollera att kriteriet var uppfyllt på grund av att det saknas en specifik gemenskapslagstiftning som anger minimikrav. En dylik ”ytlig” tolkning innebär ett rättsligt åsidosättande av det övergripande mål som eftersträvas i artikel 58.2 i Reachförordningen och i praktiken av all den bevisning som lagts fram under förfarandet i syfte att påvisa att unionsrätten innebär att det finns en ordentlig kontroll över de risker som arbetstagare inom ytbehandlings- och galvaniseringsindustrin utsätts för och som hänger samman med användningen av kromtrioxid.

23 Kommissionen har tillbakavisat den tolkning som VECCO m.fl. har förordat och som går ut på att artikel 58.2 i Reachförordningen tillämpas på användningar och inte på ämnen. Samma institution godtar tribunalens resonemang att det inte var nödvändigt att undersöka de användningar som täcks av direktiven 98/24 och 2004/37, eftersom de inte specifikt avser kromtrioxid.

24 Echa har anslutit sig till kommissionens argumentation. Lagstiftaren har inte föreskrivit något automatiskt undantag från mekanismen med tillstånd för alla användningar som omfattas av direktiven 98/24 och 2004/37.

25 Republiken Frankrike har gjort samma ställningstagande och anser att varken direktiv 98/24 eller direktiv 2004/37 utgör specifik gemenskapslagstiftning som anger minimikrav avseende skyddet för människors hälsa eller miljön för ämnets användning i den mening som avses i artikel 58.2 i Reachförordningen.

Domstolens bedömning

26 För att behandla den första grunden för överklagandet vill domstolen först erinra om den kontext där det system med undantag som föreskrivs i artikel 58.2 i Reachförordningen är tillämpligt.

27 Enligt artikel 1.1 i Reachförordningen är dess syfte att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön, inbegripet främjande av alternativa metoder för att bedöma hur farliga ämnen är, samt att ämnen fritt kan cirkulera på den inre marknaden samtidigt som konkurrenskraft och innovation förbättras. Därför har det genom förordningen inrättats ett integrerat system för kontroll av kemikalier som inbegriper registrering, utvärdering, tillstånd och eventuella begränsningar av deras användning (se bland annat dom av den 15 mars 2017, Polynt/Echa, C-323/15 P, EU:C:2017:207, punkt 20).

28 Såsom framgår av bland annat skälen 69 och 70 i Reachförordningen ska ämnen som inger ”mycket stora betänkligheter” ges särskild uppmärksamhet. Sådana ämnen omfattas nämligen av det särskilda tillståndsförfarande som föreskrivs i avdelning VII i förordningen. Syftet med detta tillståndsförfarande är enligt artikel 55 i förordningen att ”sörja för en väl fungerande inre marknad, samtidigt som det garanteras att de risker som ämnen som inger mycket stora betänkligheter ger upphov till kontrolleras på ett adekvat sätt och att dessa ämnen gradvis ersätts med lämpliga alternativa ämnen eller tekniker, när det är ekonomiskt och tekniskt genomförbart” (se bland annat dom av den 15 mars 2017, Polynt/Echa C-323/15 P, EU:C:2017:207, punkt 21).

29 Det första skedet i nämnda tillståndsförfarande är att mot bakgrund av de kriterier som nämns i artikel 57 i Reachförordningen identifiera ämnen som inger mycket stora betänkligheter. Det andra skedet består i att föra upp dessa ämnen i förteckningen, i bilaga XIV till samma förordning, över ämnen för vilka det krävs tillstånd, och det tredje skedet är förfarandet som i förekommande fall leder till att tillstånd beviljas för ett ämne som inger mycket stora betänkligheter (se bland annat dom av den 15 mars 2017, Polynt/Echa C-323/15 P, EU:C:2017:207, punkt 22).

30 För att säkerställa konsekvens mellan det tillståndsförfarande som stadgas i avsnitt VII i Reachförordningen och andra bestämmelser och föreskrifter i unionsrätten avsedda att skydda människors hälsa eller miljön mot de risker som uppstår vid användning av kemiska ämnen, får vissa användningar eller användningskategorier enligt artikel 58.2 i nämnda förordning undantas från tillståndsplikten. Detta gäller ”förutsatt att det finns en ordentlig kontroll av risken genom befintlig specifik gemenskapslagstiftning som anger minimikrav avseende skyddet för människors hälsa eller miljön för ämnets användning.”

31 Det följer klart och tydligt av denna bestämmelse att vissa användningar eller användningskategorier som inger mycket stora betänkligheter får undantas från kravet på tillstånd om två villkor är uppfyllda. Villkoren avser dels att det ska finnas en ”befintlig specifik gemenskapslagstiftning som anger minimikrav avseende skyddet för människors hälsa eller miljön för ämnets användning”, dels att det med hänsyn till denna lagstiftning ”finns en ordentlig kontroll av risken”. Av bestämmelsens tydliga ordalydelse framgår även att villkoren är kumulativa, det vill säga att det – såsom tribunalen slog fast i punkterna 32 och 64 i den överklagade domen – räcker att ett av villkoren inte är uppfyllt för att undantag ska nekas.

32 En restriktiv tolkning av bestämmelsen är för övrigt nödvändig på grund av dess undantagskaraktär.

33 Vad beträffar frågan huruvida direktiven 98/24 och 2004/37 omfattas av det första villkoret, ska domstolen fastställa om direktiven kan anses utgöra specifik lagstiftning som anger minimikrav avseende skyddet för människors hälsa eller miljön för ämnets användning.

34 Enligt domstolens fasta praxis ska fastställandet av betydelsen av och räckvidden för uttrycket ”specifik lagstiftning” – för vilket det inte ges någon definition i Reachförordningen – ske i enlighet med dess normala betydelse i vanligt språkbruk, med beaktande av sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som de ingår i (se analogt dom av den 24 juni 2015, Hotel Sava Rogaška, C-207/14, EU:C:2015:414, punkt 25 och där angiven rättspraxis).

35 Den normala betydelsen av adjektivet ”specifik” hänvisar, i vanligt språkbruk, till något som är specifikt och särskiljande från andra saker. Ordet kan således anses stå i motsättning till vad som är allmänt. Enligt denna normala betydelse ska uttrycket ”specifik lagstiftning” som används i artikel 58.2 i Reachförordningen tolkas så att det åtminstone avser alla direktiv eller förordningar som föreskriver särskilda regler för det aktuella ämnet. Uttrycket ska förstås i motsats till lagstiftning som reglerar antingen en grupp ämnen eller en användningskategori eller användningar som definierats på ett allmänt och abstrakt sätt.

36 VECCO m.fl. anser emellertid att det undantag som föreskrivs i artikel 58.2 i Reachförordningen avser användningar och användningskategorier och inte ämnen. För att avgöra huruvida undantaget är tillämpligt är det följaktligen mindre en fråga om att kontrollera att det berörda ämnet uttryckligen finns nämnt i den aktuella lagstiftningen än att pröva huruvida nämnda lagstiftning i praktiken gör det möjligt att få en ordentlig kontroll av de risker som avsedda användningar och användningskategorier för detta ämne är förenade med. Tribunalen skulle därmed ha gjort en felaktig rättstillämpning då den slog fast att direktiven 98/24 och 2004/37 inte utgör en specifik lagstiftning som anger minimikrav med motiveringen att direktiven inte uttryckligen nämner kromtrioxid.

37 Det är i detta sammanhang förvisso riktigt att den första meningen i artikel 58.2 i Reachförordningen inte hänvisar till begreppet ämne utan endast till användningar och användningskategorier. Själva mekanismen med undantag innebär emellertid att det föreligger ett oupplösligt samband mellan ett ämne och dess användning och användningskategorier.

38 Reachförordningen syftar, såsom framgår av dess rubrik och allmänna systematik, till att reglera olika ämnen. Undantagsförfarandet i avdelning VII avser i synnerhet ämnen som, till följd av sina inneboende egenskaper, anses inge mycket stora betänkligheter och därför på sikt måste ersättas.

39 Sådana ämnen kan, såsom framgår av artikel 55 i den nämnda förordningen, endast släppas ut på marknaden om de beviljats tillstånd som syftar till att garantera att riskerna som deras användning ger upphov till kontrolleras på ett adekvat sätt. Detta är anledningen till att beviljande av tillstånd enligt artikel 60 i samma förordning ska föregås av en riskbedömning enligt de villkor som föreskrivs i artikel 64 i samma förordning.

40 Ett beslut att införa ett ämne i bilaga XIV till Reachförordningen ska enligt artikel 58.1 e i samma förordning bland annat ange eventuella användningar eller användningskategorier som är undantagna från tillståndskravet och eventuella villkor för sådana undantag.

41 Som tribunalen helt korrekt slog fast i punkterna 41 och 44 i den överklagade domen innebär den tolkning av artikel 58.2 i Reachförordningen som VECCO m.fl. förordar att alla cancerframkallande ämnen i kategori I eller II nödvändigtvis ska undantas från tillståndsplikten för användning i arbetet av den anledningen att direktiv 2004/37 reglerar denna typ av användning för samtliga cancerframkallande ämnen. En dylik tolkning strider mot såväl lydelsen i som syftet med det tillståndssystem som föreskrivs i avdelning VII i Reachförordningen vad gäller ämnen som inger mycket stora betänkligheter, såsom cancerframkallande ämnen i kategori I eller II.

42 I förevarande fall slog tribunalen med fog fast att direktiven 98/24 och 2004/37 inte innehåller någon specifik bestämmelse om kromtrioxid som anger minimikrav avseende skyddet för människors hälsa eller miljön för ämnets användning. Tribunalen gjorde därför inte någon felaktig rättstillämpning då den, av de skäl som anges i punkterna 37–45 i den överklagade domen, fann att direktiven inte utgör ”specifik lagstiftning” i den mening som avses i artikel 58.2 i Reachförordningen. Tribunalen hade således fog för sin slutsats i punkt 63 i den överklagade domen att det första av de två villkor som föreskrivs i denna bestämmelse inte var uppfyllt och följaktligen även stöd för att i punkt 66 i den överklagade domen lämna talan utan bifall såvitt avser grunden rörande åsidosättande av artikel 58.2 i Reachförordningen.

43 Redan av denna anledning kan den första grunden för överklagandet därför inte vinna framgång.

44 Den andra och den tredje grunden har åberopats i andra hand, för det fall överklagandet skulle vinna bifall på den första grunden. Eftersom den första grunden inte vunnit framgång är den andra och den tredje grunden för överklagandet verkningslösa.

Rättegångskostnader

45 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i samma rättegångsregler, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats.

46 I artikel 140.1 i domstolens rättegångsregler, som enligt artikel 184.1 i dessa regler också ska tillämpas i mål om överklagande, föreskrivs att medlemsstater och institutioner som har intervenerat ska bära sina rättegångskostnader.

47 Enligt artikel 184.4 i samma rättegångsregler får domstolen besluta att en intervenient i första instans som har deltagit i den skriftliga eller den muntliga delen av förfarandet vid domstolen ska bära sina rättegångskostnader.

48 Kommissionen har yrkat att VECCO m.fl. ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom de har tappat målet, ska de förpliktas att bära sina egna rättegångskostnader men även ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för kommissionen.

49 Republiken Frankrike, som har intervenierat i överklagandet, ska bära sina egna rättegångskostnader.

50 Echa, som har intervenerat i första instans, ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

1) **Överklagandet ogillas.**

2) **Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) och övriga klagande vars namn anges i bilaga I till denna dom ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.**

3) **Republiken Frankrike och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ska bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter

BILAGA 1

Förteckning över klagande

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), Memmingen (Tyskland),

Adolf Krämer GmbH & Co. KG, Ulm (Tyskland),

AgO Argentum GmbH Oberflächenveredelung, Nürnberg (Tyskland),

Alfred Kruse GmbH Metallveredelungen, Langenfeld (Tyskland),

AL-Oberflächenveredelungsgesellschaft mbH, Wuppertal (Tyskland),

Anke GmbH & Co. KG Oberflächentechnik, Essen (Tyskland),

ATC Armoloy Technology Coatings GmbH & Co. KG, Mosbach (Tyskland),

August Schröder GmbH & Co. KG Oberflächenveredelung, Hemer (Tyskland),

August Sure KG, Lüdenscheid (Tyskland),

Baaske Oberflächenveredelung GmbH, Wuppertal,

Hartchrom-Beck GmbH, Güglingen (Tyskland),

Bredt GmbH, Meschede (Tyskland),

Breidert Galvanic GmbH, Darmstadt (Tyskland),

Chrom-Müller Metallveredelung GmbH, Oberndorf am Neckar (Tyskland),

Chrom-Schmitt GmbH & Co. KG, Baden-Baden (Tyskland),

C. Hübner GmbH, Marktoberdorf (Tyskland),

C. W. Albert GmbH & Co. KG, Hemer-Bredenbruch (Tyskland),

Detlef Bingen GmbH, Langenfeld

Dittes Oberflächentechnik GmbH, Keltern (Tyskland),

Duralloy Süd GmbH, Villingen-Schwenningen (Tyskland),

Durochrom-Bogatzki, Oberndorf am Neckar,

Metallveredelung Emil Weiß GmbH & Co. KG, Mitwitz (Tyskland),

Ewald Siodla Metallveredelungsgesellschaft mbH, Witten (Tyskland),

Flügel CSS GmbH & Co. KG, Solingen (Tyskland),

Fritz Zehnle Galvanische Anstalt, Inh. Gerd Joos e.K., Triberg (Tyskland),

Galvanoform Gesellschaft für Galvanoplastik mbH, Lahr (Tyskland),

Galvano Herbert Geske eK, Solingen,

Galvanotechnik Friedrich Holst GmbH, Hamburg (Tyskland),

Galvano Weis, Weis GmbH & Co., Galvanische Werkstätte KG, Emmering (Tyskland),

gebr. böge Metallveredelungs GmbH, Hamburg,

Hans Giesbert GmbH & Co. KG, Mömbris (Tyskland),

Groz-Beckert KG, Albstadt (Tyskland),

GTW GmbH, Werl (Tyskland),

GWC Coating GmbH, Villingen-Schwenningen,

Hartchrom Beuthel GmbH, Schwelm (Tyskland),

Hartchrom Erb GmbH, Weiterstadt (Tyskland),

Hartchrom GmbH, Karlsruhe (Tyskland),

Hartchrom GmbH Werner Kreuz, Blumberg (Tyskland),

Hartchrom Schoch GmbH, Sternenfels (Tyskland),

Hartchrom Teikuro Automotive GmbH, Sternenfels,

Heine Optotechnik GmbH & Co. KG, Herrsching (Tyskland),

Heinrich Schnarr GmbH Metallveredlungswerk, Mainaschaff (Tyskland),

Heinrich Schulte Söhne GmbH & Co. KG, Arnsberg (Tyskland),

Heinz Daurer und Söhne GmbH & Co. KG Metall-Veredelung-Lampertheim, Lampertheim (Tyskland),

Helmut Gossmann Metallveredelungs-GmbH, Goldbach (Tyskland),

Henry Gevekoth GmbH, Hamburg,

Heyer GmbH Oberflächentechnik, Lübeck (Tyskland),

HFJ Galvano Kiel GmbH, Kiel (Tyskland),

Hueck Engraving GmbH & Co. KG, Viersen (Tyskland),

Imhof Hartchrom GmbH, Karlstadt (Tyskland),

Johannes Jander GmbH & Co. KG Metalloberflächenveredelung, Iserlohn (Tyskland),

Johann Maffei GmbH & Co. KG, Iserlohn-Simmern (Tyskland),

Kesseböhmer Beschlagsysteme GmbH & Co. KG, Bad Essen (Tyskland),

Knipex-Werk C. Gustav Putsch KG, Wuppertal,

Kreft & Röhrig GmbH, Troisdorf-Friedrich-Wilhelms Hütte (Tyskland),

Kriebel Metallveredelung GmbH, Kirschfurt (Tyskland),

LKS Kronenberger GmbH Metallveredlungswerk, Seligenstadt (Tyskland),

Kunststofftechnik Bernt GmbH, Kaufbeuren (Tyskland),

L B – Oberflächentechnik GmbH, Wuppertal,

Linder Metallveredelungsgesellschaft mbH, Albstadt (Tyskland),

Metallisierwerk Peter Schreiber GmbH, Düsseldorf (Tyskland),

Montanhydraulik GmbH, Holzwickede, (Tyskland),

Morex SpA, Crespano del Grappa (Italien),

Motoren-Sauer Instandsetzungs-GmbH, Hösbach (Tyskland),

MSC/Copperflow Ltd, Bolton, Greater Manchester (Förenade kungariket),

Neumeister Hydraulik GmbH, Neuenstadt am Kocher (Tyskland),

Nießer Metallveredelung GmbH, Röthenbach an der Pegnitz (Tyskland),

Norddeutsche Hartchrom GmbH & Co. KG, Ganderkesee (Tyskland),

Oberflächenzentrum Elz GmbH, Limburg (Tyskland),

OK Oberflächenveredelung GmbH & Co. KG, Sundern (Tyskland),

OTH Oberflächentechnik Hagen GmbH & Co. KG, Hagen (Tyskland),

OT Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, Schwerin (Tyskland),

Präzisionsgalvanik GmbH Wolfen, Bitterfeld-Wolfen (Tyskland),

Rahrbach GmbH, Heiligenhaus (Tyskland),

Rudolf Clauss GmbH & Co. KG Metallveredlung, Mülheim an der Ruhr (Tyskland),

Rudolf Jatzke Galvanik-Hartchrom Günter Holthöfer GmbH & Co. KG, Bielefeld (Tyskland),

Schaeffler Technologies AG & Co. KG, Herzogenaurach (Tyskland),

Scherer GmbH, Haslach im Kinzigtal (Tyskland),

Schmitz Hydraulikzylinder GmbH, Büttelborn (Tyskland),

Schnarr Metallveredlung GmbH, Waiblingen (Tyskland),

Schornberg Galvanik GmbH, Lippstadt (Tyskland),

Robert Schrubstock GmbH & Co. KG, Velbert (Tyskland),

Schulte Hartchrom GmbH, Arnsberg,

Schwing GmbH, Sankt Stefan im Lavanttal (Österrike),

Silit-Werke GmbH & Co. KG, Riedlingen (Tyskland),

Steinbach & Vollmann GmbH & Co. KG, Heiligenhaus,

Strötzel Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, Hildesheim (Tyskland),

Süss Oberflächentechnik GmbH, Wetzlar (Tyskland),

Thoma Metallveredelung GmbH, Heimertingen (Tyskland),

Viemetall Viersener Metallveredlung Pottel GmbH & Co. KG, Viersen (Tyskland),

Walzen-Service-Center GmbH, Oberhausen (Tyskland),

Wavec GmbH, Eisenhüttenstadt (Tyskland),

Wilhelm Bauer GmbH & Co. KG, Hanover (Tyskland),

Willy Remscheid Galvanische Anstalt GmbH, Solingen,

Willy Remscheid Kunststofftechnik GmbH, Velbert,

Wiotec, Inhaber Udo Wilmes eK, Ense (Tyskland),

Wissing Hartchrom GmbH, Lohmar (Tyskland),

alfi GmbH Isoliergefäße, Metall- und Haushaltswaren, Wertheim (Tyskland),

BIA Kunststoff- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, Solingen,

Siegfried Boner eK, Villingen-Schwenningen,

Bruchmühlbacher Galvanotechnik (BG) GmbH, Bruchmühlbach-Miesau (Tyskland),

C + C Krug GmbH, Velbert,

Collini GmbH, Aperg (Tyskland),

Collini Gesellschaft mbH, Hohenems (Österrike),

Collini GmbH, Marchtrenk (Österrike),

ColliniWien GmbH, Wien (Österrike),

Federal-Mogul TP Europe GmbH & Co KG, Burscheid (Tyskland),

Fischer GmbH & Co. surface technologies KG, Katzenelnbogen (Tyskland),

Friederici Oberflächenveredlung GmbH, Iserlohn,

Galvano Wittenstein GmbH, Solingen,

Gedore-Werkzeugfabrik GmbH & Co. KG, Remscheid (Tyskland),

Gerhardi Kunststofftechnik GmbH, Lüdenscheid,

Gosma – Werkzeugfabrik und Metallveredelung Weber GmbH, Gosheim (Tyskland),

Hartchrom-Meuter Ernst Meuter GmbH & Co. KG, Solingen,

Hartchrom Spezialbeschichtung Winter GmbH, Treuen (Tyskland),

Hasler AG, Aluminiumveredlung, Turgi (Schweiz),

Hartchrom Haslinger Oberflächentechnik GmbH, Linz (Österrike),

Hentschel Harteloxal GmbH & Co. KG, Schorndorf (Tyskland),

Kammin Metallveredelung KG, Friesenheim (Tyskland),

Karl-Heinz Bauer GmbH Galvanische Anstalt, Ispringen (Tyskland),

Maschinenfabrik KBA-Mödling AG, Maria Enzersdorf (Österrike),

Albert Kißling Galvanische Werke GmbH, Neusäß (Tyskland),

KME Allemagne GmbH & Co. KG, Osnabrück (Tyskland),

Lahner KG, Brunn am Gebirge (Österrike),

Liebherr-Aerospace Lindenberg GmbH, Lindenberg (Tyskland),

MTU Aero Engines AG, München (Tyskland),

MTU Maintenance Hannover GmbH, Langenhagen (Tyskland),

Münze Österreich AG, Wien,

Nehlsen-BWB Flugzeug-Galvanik Dresden GmbH & Co. KG, Dresden (Tyskland),

Orbis Will GmbH + Co. KG, Ahaus (Tyskland),

Riag Oberflächentechnik AG, Wängi (Schweiz),

Franz Rieger Metallveredlung, Steinheim am Albuch (Tyskland),

Saxonia Galvanik GmbH, Halsbrücke (Tyskland),

Schweizer Galvanotechnic GmbH & Co. KG, Heilbronn (Tyskland),

G. Schwepper Beschlag GmbH & Co, Heiligenhaus,

R. Spitzke Oberflächen- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, Barsbüttel (Tyskland),

Stahl Judenburg GmbH, Judenburg (Österrike),

VTK Veredelungstechnik Krieglach GmbH, Krieglach (Österrike),

STI Surface Technologies International Holding AG, Steinach (Schweiz),

Witech GmbH, Remscheid,

Kurt Zecher GmbH, Paderborn (Tyskland),

De Martin AG, Metallveredelung, Wängi,

Hattler & Sohn GmbH, Villingen-Schwenningen,

Alfacrom 2000 Srl, Fiume Veneto (Italien),

F.LLI Angelini Sud Srl, Arzano (Italien),

Bertola Srl, Marene (Italien),

Bugli Srl, Scandicci (Italien),

Burello Srl, Pavia di Udine (Italien),

Galvanica CMB Di Bittante Franco EC Snc, Scorzé (Italien),

Casprini Gruppo Industriale SpA, Cavrilia (Italien),

CFG Rettifiche Srl, Argenta (Italien),

CIL – Cromatura e Rettifica Srl, Esine (Italien),

Cromatura Dura Srl, Lozza (Italien),

Cromital Srl, Parma (Italien),

Cromoflesch Di Bolletta Giuseppe & C. Snc, Salzano (Italien),

Cromogalante Srl, Padua (Italien),

Cromotrevigiana Srl, Ponzano Veneto (Italien),

Elezinco Srl, Castelfidardo (Italien),

Galvanica Nobili Srl, Marano sul Panaro (Italien),

Galvanotecnica Vignati Srl, Canegrate (Italien),

Galvitek Srl, Verona (Italien),

Gilardoni Vittorio Srl, Mandello del Lario (Italien),

Industria Galvanica Dalla Torre Ermanno e Figli Srl, Villorba (Italien),

La Galvanica Trentina Srl, Rovereto (Italien),

Nicros Srl, Conegliano (Italien),

OCM Di Liboà Mauro & C. Snc, Mondovì (Italien),

Rubinetterie Zazzeri SpA, Incisa Valdarno (Italien),

Silga SpA, Castelfidarno (Italien),

Surcromo Di Suttora Marco, Pieve Emanuele (Italien),

Tobaldini SpA, Altavilla Vicentina (Italien),

Tre Albi SNC Di Trentin Silvano Bittante Mario & Albanese Giancarlo, Vedelago (Italien),

Adolf Boos GmbH & Co. KG, Iserlohn,

Henkel Beiz- und Elektropoliertechnik GmbH & Co. KG, Waidhofen an der Thaya (Österrike),

Saueressig GmbH & Co. KG, Vreden (Tyskland),

Saueressig Polska sp. z o.o., Tarnowo Podgórne (Polen),

Wetzel GmbH, Grenzach-Wyhlen (Tyskland),

Wetzel sp. z o.o., Duchnów (Polen),

Apex Cylinders Ltd, Bristol (Förenade kungariket),

Federal-Mogul Burscheid GmbH, Burscheid,

Federal-Mogul Friedberg GmbH, Friedberg (Tyskland),

Federal-Mogul Vermögensverwaltungs-GmbH, Burscheid,

Federal-Mogul Operations Frankrike SAS, Saint-Jean-de-la-Ruelle (Frankrike),

Dietmar Schrick GmbH, Solingen,

Cromatura Dalla Torre Sergio Snc Di Dalla Torre Sergio EC, Breda di Tiave (Italien),

Hartchromwerk Brunner AG, Sankt Gallen (Schweiz),

Schulz Hartchrom GmbH, Hamburg,

BILAGA II

Förteckning över intervenienter i första instans,

Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa),

Assogalvanica, Padova (Italien),

Ecometal, Treviso (Italien),

Comité européen pour le traitement de surface (CETS), Louvain (Belgien),

Österreichische Gesellschaft für Oberflächentechnik (AOT), Wien,

Surface Engineering Association (SEA), Birmingham (Förenade kungariket),

Zentralverband Oberflächentechnik eV (ZVO), Hilden (Tyskland),

Eco-Chim Galvanotecnica di Antoniazzi G. & C. Snc, Codognè (Italien),

Heiche Oberflächentechnik GmbH, Schwaigern (Tyskland),

Schwäbische Härtetechnik Ulm GmbH & Co. KG, Ulm,

Trattamento superfici metalliche Srl (**TSM**), Schio (Italien),

Aros Hydraulik GmbH, Memmingen,

Berndorf Band GmbH, Berndorf (Österrike),

Eberhard Derichs Maschinen- und Apparatebau GmbH, Krefeld (Tyskland),

Friedrich Fausel Metalldrückerei, Herrlingen (Tyskland),

Goldhofer AG, Memmingen,

Heidelberger Druckmaschinen AG, Heidelberg (Tyskland),

Huhtamaki Flexible Packaging Allemagne GmbH & Co. KG, Ronsberg (Tyskland),

ITW Automotive Products GmbH, Hodenhagen (Tyskland),

Josef Van Baal GmbH, Krefeld,

Kleinvoigtsberger Elektrobauelemente GmbH, Großschirma (Tyskland),

Kniggendorf & Kögler GmbH, Laatzen (Tyskland),

Liebherr-Components Kirchdorf GmbH, Kirchdorf (Tyskland),

Max Hilscher GmbH, Dornstadt (Tyskland),

Mora Metrology GmbH, Aschaffenburg (Tyskland),

Norsystec – Nohra-System-Technik GmbH, Nohra (Tyskland),

Otto Littmann Maschinenfabrik - Präzisionsmechanik GmbH, Hamburg,

Provertha Connectors Cables & Solutions GmbH, Pforzheim (Tyskland),

Roland Merz, Ober-Ramstadt (Tyskland),

Schwing-Stetter Baumaschinen GmbH, Wien,

SML Maschinengesellschaft mbH, Lenzing (Österrike),

ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisbourg (Tyskland),

Windmöller & Hölscher KG, Lengerich (Tyskland).